

Uhrin ymmärtäminen

”He lauloivat uuden laulun: – Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista.” (Ilm. 5:9.)

Avaintekstit:

Jes. 1:2-15;
Hepr. 10:3-10;
2. Moos. 12:1-11;
1. Kor. 5:7;
Hagg. 2:7-9;
Jes. 6:1-5;
Ilm. 4:7-11.

Kun Jeesus lähestyi Johannes Kastajaa, tämä julisti: ”Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” (Joh. 1:29.) Huudahdus suuntasi ajatukset yksiselitteisesti eläinuhreihin, joista jokainen osoitti kohti Kristuksen sijaiskuolemaa koko ihmiskunnan puolesta.

Raamatussa emme voi välttyä eläinuhrien teemalta; se kulkee kuin punainen lanka läpi sen sivujen. Sillä on keskeinen asema Ilmestyskirjan suuressa näkymässä, jossa Johannes saatetaan Jumalan valtaistuinsaliin (Ilm. 4 ja 5). Se, että Jeesus näyttäytyy tässä keskeisessä näkymässä teurastettuna karitsana (Ilm. 5:6), on tärkeä avain tuon koko profeettallisen jakson ymmärtämiseen.

Tällä viikolla tarkastelemme joitakin teemoja uhreista. Ne antavat meille tietoa Jeesuksesta, teurastetusta Karitsasta, joka on valtaistuinsalinäkymän selkeä päähenkilö. Hänet hyväksytään arvolliseksi, kun taas ketään muuta ei, ja hänen ainutlaatuinen arvollisuutensa kertoo paljon siitä, mitä Herra teki uhrijärjestelmän kautta. Se paljastaa hänet äärettömän rakkauden Jumalaksi, joka antoi äärimmäisen uhrin, mitä me ja muut maailmankaikkeuden älylliset olennot tullemme ihmettelemään ikuisesti.

TURHIA UHREJA?

Joskus kahden ajatuksen vastakkainasettelu voi olla hyvin opettavaista. Voimme oppia paljon uhrien luonteesta siitä näkökulmasta, kun Jumala hylkäsi kansansa uhrin.

Vertaa Jes. 1:2-15 kohtiin Jes. 56:6, 7 ja Ps. 51:19. Mitä tärkeää tässä opetetaan uhraamisesta?

Tämä traaginen episodi Israelin historiassa ei ollut ensimmäinen kerta, kun Jumala hylkäsi uhrin; jotakin vastaavaa tapahtui lähes pelastushistorian alussa, kun Jumala hyväksyi ja tunnusti Abelin uhrin, mutta Kainin uhrin ei. Tuo varhainen tapaus antaa meille toisen tilaisuuden asettaa vastakkain hyväksyttävät ja ei-hyväksyttävät uhrin. (Ks. 1. Moos. 4:3-7 ja Hepr. 11:4.)

Jesajan aikana Israel oli toimitti pakolliset uhritoimitukset mahdollisimman vähällä vaivalla ajatellen täyttäneensä uskonnolliset velvollisuutensa lepyttää Jumala. Samaan aikaan se eli oman mielensä mukaan. Kansan uhrin keskittyivät heihin itseensä, aivan kuten Kainin uhrin, eivätkä asenteeseen, joka perustui antautumiseen ja alistumiseen Jumalalle.

Tämä henki on sama kuin se, mikä kuvaa tämän maailman valtakuntia: itseriittoisuus. Kain halusi elää niin kuin tahtoi ja tarjota Jumalalle pelkkiä rituaaleja omilla ehdoillaan. Voidaan olettaa, että hän piti Jumalaa välttämättömänä pahana, esteenä oman suunnan asettamiselle, mutta hän pelkäsi Jumalaa juuri sen verran, että suoritti kuitenkin rituaalit.

Abel toi kuitenkin Jumalan pyytämän uhrin. Se toi esiin Jumalan lupauksen tulevasta Messiaasta (1. Moos. 3:15): karitsan, joka viittasi Kristuksen pelastavaan tekoon Golgatalla.

”Aabel käsitti lunastuksen suuret periaatteet. Hän ymmärsi olevansa syntinen ja tajusi synnin ja sen seurauksen, kuoleman, erottavan hänet Jumalan yhteydestä. Hän toi teuras-tetun uhrieläimen, uhratun elämän, ja tunnusti siten, että rikotun lain vaatimukset olivat oikeutettuja. Veren vuodattaminen siirsi hänen katseensa tulevaan uhriin, Golgatan ristillä kuolevaan Kristukseen, ja luottamalla siellä suoritettavaan sovitukselle hän sai todistuksen vanhurskaudestaan ja uhrinsa hyväksymisestä.” (1AO 55.)

Kuinka tärkeää onkaan suojella itseämme rituaalinomaiselta suorittamiselta! Miten jokainen meistä voi kokea, mitä tarkoittaa olla täysin riippuvainen Jeesuksen kuolemasta ainoana toivonamme pelastuksesta?

HÄRKIEN JA PUKKIEN VERI

Jotkut ovat kritisoineet koko uhraamisen käsitettä ja väittäneet, että se on julma, ankara ja tavallaan epäreilu. Kuitenkin juuri siitä on kyse. Kristuksen kuolema oli julma, ankara ja epäoikeudenmukainen – viaton kuoli syyllisten puolesta. Se tarvittiin syntiongelman ratkaisemiseksi. Juuri tähän Kristuksen kuolemaan nämä kaikki ankarat, julmat ja epäoikeudenmukaiset uhrit viittasivat.

Lue Hepr. 10:3-10. Mitä tämä raamatunkohta opettaa meille niistä uhreista, joita Jumalan kansa uhraasi Vanhassa testamentissa? Jos syntisiä ei voitu tosiasiasa pelastaa niiden avulla, miksi niitä ylipäätään uhrettiin?

Karitsat ja muut uhrieläimet olivat pelkkiä symboleja, jotka viittasivat Jumalan Karitsan sovitusuhriin. Nuo uhraamiset olivat uskon tekoja, jotka antoivat syntisille konkreettisen tavan ilmaista uskonsa tulevan Messiaan työhön. Usein puhumme tällaisista symboleista esikuvina, jotka saavat täyttymyksensä sen asian tai tapahtuman ilmestymisellä, jota ne ennakoivat. Jotkut ovat jopa kuvailleet uhreja ”miniprofetoiksi” Jeesuksen ristinkuolemasta.

Uhraamiseen liittyvät rituaalit olivat hieman kuin jonkin matkan maksamista. Kun ostat juna-, bussi- tai lentolipun, et pääse aivan heti maksamallesi matkalle. Sen sijaan saat lipun tai maihinnousukortin: symbolin tai lupauksen tulevasta matkasta. Voit istua tuon paperinpalan päällä niin kauan kuin haluat, mutta se ei vie sinua määränpäähäsi. Kun olet nousut kulkuvälineeseen ja matka alkaa, olet viimeinkin saanut sen, mistä olet maksanut, ja paperilippu käy tarpeettomaksi.

Sama koskee myös uhrieläimiä. Niillä oli tärkeä tehtävä, mutta kun todellinen uhri oli annettu, niistä tuli merkityksettömiä. Tätä todellisuutta kuvasi se, että väliverho pyhän ja kaikkeinpyhimmän välillä repeytyi Jeesuksen kuoleman yhteydessä maallisessa pyhäkössä. ”Silloin temppelin väliverho repesi kahtia, ylhäältä alas asti.” (Mark. 15:38.) Koko uhrijärjestelmä, temppeli kaikkineen, viittasi eteenpäin Jeesuksen kuolemaan ristillä. Kun Jeesus täytti lupauksensa ristillä ja nousi voittajana kuolleista, esikuvat tulivat tarpeettomiksi.

Lue Joh. 1:1-3, 14. Mitä tämän pitäisi kertoa meille siitä, millainen asenteemme syntiä kohtaan tulee olla?

PÄÄSIÄIS- LAMMAS

Jeesukseen viitataan Ilmestyskirjassa "Karitsana" lähes kolmekymmentä kertaa. Jumalan kansa on käyttänyt lampaita tulevan Messiaan symbolina lunastussuunnitelman varhaisimmista päivistä lähtien. Abel uhraisi laumansa lampaiden esikoiskaritsoja (1. Moos. 4:4), ja ennen kuin Israel lähti Egyptistä kohti luvattua maata, heitä ohjeistettiin lunastamaan jokainen esikoinen vuoden ikäisellä karitsalla (2. Moos. 12:5).

Lue 2. Moos. 12:1-11; Jes. 53:7, 8; 1. Kor. 5:7 ja Ilm. 5:6. Mitä nämä jakeet opettavat meille Jeesuksesta pääsiäisuhrina? Mitä se merkitsee meille jokaiselle?

Vuosia Kristuksen kuoleman, ylösnousemuksen ja taivaaseenastumisen jälkeen Pietari pohti tapahtunutta ja kirjoitti: "Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästänne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavalla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä." (1. Piet. 1:18, 19.)

Jeesus eli ainoan ihmiselämän, joka oli riittävä Jumalan pyhyydelle; me muut olemme tehneet syntiä, ja tapa, jolla elämme syntistä elämäämme, kertoo kirjaimellisesti valheita Luojamme luonteesta.

Jeesuksesta tuli viimeinen Adam (1. Kor. 15:45). Siinä missä me olimme epäonnistuneet, hän eli täydellisesti. Ihmissyydessään hän oli kaikkea sitä, mitä ihmissuvun piti olla. Hän heijasti Jumalan kirkkautta täydellisesti. "Joka on nähnyt minut", hän sanoi Filippukselle, "on nähnyt Isän" (Joh. 14:9).

Jeesus ristiinaulittiin pääsiäisenä, mikä osoittaa entisestään siihen, että hän on Karitsan esikuvan täyttymys. Joh. 18:19, 20 Jeesus sanoi, että hän puhui "julkisesti" opetuksistaan. Vastaavalla tavalla, kuten pääsiäiskaritsasta kerrottiin 2. Moos. 12:5, 6, israelilaisia ohjeistettiin valitsemaan se pääsiäiseksi ja "pitämään" sitä eli asettamaan se näkyville uhrausta edeltävinä päivinä. Kun ylipappi kuulusteli Jeesusta hänen opetuksistaan, tämä viittasi siihen, että hän itse oli ollut avoimesti esillä tempelissä kaikkien nähtävillä. Hänen elämänsä, hänen tekonsa, hänen opetuksensa - kaikki ne paljastivat, kuka hän todella oli. Hän on virheetön Karitsa, Jumalan vanhurskauden ja kirkkauden voimallisin ilmentymä.

Millä tavoin voimme paremmin heijastaa Jeesuksen täydellistä luonnetta omassa elämässämme?

JEESUS TEMPPEL- LISSÄ

Kertomuksessa pelastuksesta esiintyy koko ajan jännitteitä. Jumala haluaa palauttaa sen yhteyden, joka meillä oli kerran hänen kanssaan, ja hän kaipaava päästä lähellemme. Syntisten tuominen hänen läsnäoloonsa kuitenkin tuhoaisi heidät. ”Jumala, sinä et siedä vääryyttä”, kirjoittaa Daavid, “[p]ahat eivät saa sinulta suojaa” (Ps. 5:5). Samaa aikaan Daavid kirjoittaa myös: ”Mutta minä saan tulla sinun temppeleesi suuren hyvyytesi tähden. Minä saan kumartaa pyhäkköosi päin, osoittaa sinulle kunnioitusta.” (Ps. 5:8.)

Lue Hagg. 2:7-9. Kun toista temppeleä rakennettiin, profeetta Haggai antoi hämmästyttävän lupauksen: uuden temppelin loisto tulisi olemaan edellistä suurempi. Mitä tämä ennustus tarkoitti?

Kun Salomo vihki ensimmäisen temppelin, *šēkīnā* [Jumalan kirkkaus] – Jumalan läsnäolo, joka oli seurannut israelilaisia matkalla Kanaaninmaahan – täytti temppelin, eivätkä papit voineet jäädä suorittamaan palvelutehtäväänsä (1. Kun. 8:10, 11). Kun toinen temppelele vihittiin käyttöön, Jumalan valtaistuinta edustava liitonarkki puuttui, koska Jeremia oli piilottanut sen. Jumalan kirjaimellinen läsnäolo ei tällä kertaa täyttänyt temppeleä. Se oli sydäntä särkevää. Miten Haggain lupaus voisi toteutua?

Toisessa temppeleissä Jeesus, Jumalan inkarnaatio, ilmestyi henkilökohtaisesti lihassa ja veressä. Jumala itse oli astunut ulos väliverhon takaa tullakseen yhdeksi meistä ja liittyäkseen seuraamme tässä rikkinäisessä maailmassa. Koska Jumalan Poika oli nyt Ihmisen Poika, pystyimme näkemään hänen kasvonsa, kuulemaan hänen äänensä ja todistamaan esimerkiksi sitä, kun hän kosketti saastaista spitaalista ja teki hänet terveeksi (Matt. 8:3). Sen sijaan, että Jumala olisi tuonut meitä lähemmäksi itseään hänen suuntaansa, hän liikkui itse meidän suuntaamme. Hän tuli alas, henkilökohtaisesti, meidän luoksemme. Ei ihme, että Raamattu sanoi Jeesuksesta: ”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme.” (Matt. 1:23.) Mieti, mitä tämä tarkoittaa: maailmankaikkeuden Luoja alentui sekä elämään keskuudessamme että kuolemaan puolestamme.

Risti on osoitus Jumalan rakkaudesta. Millä muilla tavoin voimme nähdä ja kokea tuon todellisuuden?

SILLÄ SINÄ OLET LUONUT KAIKEN!

Muutaman kerran profeetat saivat nähdä Jumalan valtaistui-
men. Hesekiel näki sen taivaanvahuuden yläpuolella (Hes.
1:26, VKR), ja Jesaja kävi taivaassa olevassa temppelissä
nähdäkseen sen (Jes. 6:1). Johannes saatettiin sinne Ilmes-
tyskirjan luvuissa 4 ja 5. Vanhan testamentin pyhäkköpalve-
luksen esikuvat osoittivat, että oli vain yksi tie, jota pitkin ih-
miskunta saattoi päästä Jumalan läsnäoloon: Kristuksen veri.
(Ks. esimerkiksi 3. Moos. 16:2, 14.)

Lue Jes. 6:1-5 ja Ilm. 4:7-11. Mitkä piirteet näissä kahdessa näyssä ovat samanlaisia? Kiinnitä huomiota tapahtumien järjestykseen: Mikä asia esitetään ensin? Mikä tulee seuraavaksi? Mitä totuutta Jumalasta näissä näyissä korostetaan?

Jokaisessa näyssä näyistä taivaalliset olennot korostavat Ju-
malan pyhyyttä. Jesajan näkymä on vaikuttava: temppeli
täyttyi savusta ja "ovenpielet" vapisivat, kun serafit julisti-
vat Jumalan pyhyyttä. Johanneksen näyssä kerubit tekevät
saman ilmoituksen: "Pyhä, pyhä, pyhä". (Ks. Hes. 10:14, 15,
jossa olennot kuvataan kerubeiksi.) Jokaiselle profeetalle
näytettiin häikäisevä näkymä Jumalan kirkkaudesta.

Jesaja sanoo olevansa mies, jolla on saastaiset huulet (Jes.
6:5), ja Johannes itkee, koska hän joutuu kohtaamaan sen
traagisen totuuden, ettei ketään arvollista löydy (Ilm. 5:4).
Kun me kohtaamme Jumalan arvollisuuden, alamme vihdoin
ymmärtää ihmisten tilanteen: emme itse ole todellakaan ar-
vollisia ja tarvitsemme Kristusta Lunastajaksemme.

Paholainen on heittänyt monia syytöksiä Jumalaa vastaan
väittäen, että tämä on mielivaltaisen, itsekäs ja ankara, mut-
ta jo lyhytkin hetki Jumalan valtaistuinsalissa paljastaa Paho-
laisen valheet. Kun näemme Kristuksen sellaisena kuin hän
todella on, "Karitsa, joka on teurastettu" (Ilm. 5:12), voimme
nähdä Isän sellaisena kuin hän todella on. Kuinka lohdullista
onkaan tietää, että katsomalla Jeesukseen näemme, millai-
nen Isä on (Joh. 14:9). Mahtavin ilmaisu siitä, millainen Isä on,
nähdään Jeesuksessa tämän kuollessa ristillä puolestamme.

Ristin pitäisi siis näyttää meille kaksi asiaa. Ensinnä-
kin, kuinka paljon Jumala rakastaa meitä uhratessaan itsen-
sä meidän puolestamme. Toiseksi sen pitäisi näyttää meille,
kuinka syntisiä ja langenneita me olemme, ja että voimme
pelastua vain ristin kautta.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Raamattu tekee selväksi, että Kristus on ainoa, joka on arvollinen turvaamaan pelastuksemme. Hänen elämänsä oli ainoa synnitön ihmiselämä, ainoa esimerkki elämästä, joka tyydytti Isän kirkkauden oikeudenmukaiset vaatimukset. Hän on Jumalan tahraton Karitsa, ja nyt hän seisoo ihmissuvun päämiehenä ikuisena turvanamme. Samalla hän otti syyllisyytemme päälleen ja kärsi tuomion, joka on Jumalan vastaus pahuuteen. Kun Johannes todistaa uskomatonta näkymää Jumalan valtaistuimen ympärille kokoontuneista taivaallisista olennoista, häntä kehoitetaan lopettamaan itkeminen, koska ”Juudan heimon leijona – on saanut voiton” (Ilm. 5:5).

Mieti myös, kuinka paha synti on ja kuinka langennut ihmiskunta on, että vain Jeesuksen, Jumalan itsensä, kuolema riittäisi ratkaisemaan synnin ongelman. Ei ole epäilystäkään siitä, että jos Jumala olisi voinut pelastaa meidät jollakin muulla tavalla rikkomatta jumalallisen hallintonsa periaatteita, hän olisi varmasti tehnyt sen.

”Rikottu Jumalan laki vaati syntisen kuolemaa. Koko kaikkeudessa oli vain yksi, joka saattoi täyttää sen vaatimukset ihmisen puolesta. Koska jumalallinen laki on yhtä pyhä kuin Jumala, vain Jumalan vertainen saattoi suorittaa sen rikkomisen sovituksen. Kukaan muu kuin Kristus ei voinut lunastaa langennutta ihmistä lain kirouksesta ja palauttaa häntä sopuointuun taivaan kanssa. Kristus ottaisi kärsiäkseen synnin syyllisyyden ja häpeän – synnin, joka oli niin vastenmielistä pyhälle Jumalalle, että se erotti Isän Pojastaan. Kristus laskeutuisi kurjuuden syvyyksiin pelastaakseen tuhonalaisen ihmiskunnan.” (1AO 45.)

Keskustelunaiheita:

1. Johannes näkee Karitsan astuvan valtaistuinsaliin ja näyttävän siltä kuin hänet olisi ”teurastettu”. Ilm. 13:8 kertoo meille, että Jeesus on ollut ”teurastettu” maailman luomisesta alkaen. Mitä voimme oppia Jumalasta sen kautta, että pelastussuunnitelma oli jo olemassa ennen kuin me tarvitsimme sitä?

2. Raamattu puhuu paitsi Jumalasta, myös siitä, että hän rakasti maailmaa niin paljon, että hän laskeutui alas maan päälle ja jopa kuoli sen puolesta. Kuinka eri tavalla meidän pitäisi nähdä maailma ja paikkamme siinä, kuin ne, jotka eivät lainkaan usko Jumalaan? Toisin sanoen, miten ristin todellisuuden pitäisi vaikuttaa kaikkeen, mitä teemme?